

"Eikö tämä voitaisi selvittää puhumalla?" Kysyn ja pitelen samalla päätäni. Pan vilkaisee minua huvittuneena, mutta kohdistaa katseensa pikaisesti takaisin Aurooraan. "Puhumalla ei ole koskaan selvitetty mitään." Auroora sanoo ja vilkaisee minua huolestuneena. "Aivan Auroora on oikeassa. Ei ole oikea aika puhua. Istu sinä vaan siinä kiltisti ja odota." Pan sanoo ja nuolaisee huuliaan. Naurettavaa kyllä minä tottelin, en voinut oikein tehdä mitään huimauksen takia. "Auroora kuten tiedät tämä on turhaa. Luovuttaisit vain suosiolla." Pan sanoo ja lähtee kiertämään kehää aina siirtyen lähemmäs Aurooraa. "Hah, en anna sinun satuttaa enää ketään." Auroora sanoo ja lähtee piirileikkiin mukaan. "Hyvä on. Tarjosinpahan tilaisuutta antautua." Pan sanoo ja kohottaa samalla kätensä ilmaan, jolloin hänen käteensä materialisoituu mustateräinen miekka. Pan hyökkää kohti Aurooraa, mutta hän väistää Panin sulavasti. "onko tuo parasta mihin pystyt?" Auroora kysyy silmäillen Pania tarkasti. "Muru et ole nähnyt puoliakaan." Pan sanoo ja yrittää hyökätä uudelleen. Jälleen Auroora väistää. Kissa ja hiiri leikki jatkuu, kunnes Auroora alkaa väsyä. Pian Pan osuu ensimmäisen kerran ja miekan terä viiltää Aurooran käsivarteen. Musta veri alkaa valua haavasta, joka hidastaa todenteolla Aurooran liikkumista. En pysty olemaan enää paikoillani vaan nousen hoippuen seisomaan. "Sami pysy erossa tästä." Auroora sanoo huomatessaan minut. Hänen Huomionsa herpaantuessa Pan Viiltää häntä uudelleen. Terä uppoaa Aurooran jalkaan ja hän kaatuu maahan. Pan ei vielä kukaan kiinnitä minuun huomiota, hän kai olettaa minun olevan liian heikko tekemään mitään. "Auroora tämä on ollut kieltämättä hauskaa, mutta nyt meidän on aika lopettaa tämä." Pan sanoo ja heittää yllätyksekseni miekkansa sivuun. "Ajattelin lopettaa tämän jotenkin henkilökohtaisemmin, kuin miekan iskulla. Miltä kuristaminen kuulostaisi?" Pan sanoo silmät välähtäen. Pan nauttii selvästi tilanteesta. Hänen lähestyessään Aurooraa lähden hoipertelemaan kohti Panin miekkaa. "Kuule Sami mikä olisi sinusta hyvä paikka majaillla, kun tämä on ohi?" Pan sanoo ja huomio viimein minut. "Sinulle ehkä Helveti." Tokaisen ja Pan kääntyy yllättyneenä ympäri. Pitelen Panin miekkaa hänen edessään ja ennenkuin hän ehtii tajuta survaisen miekan hänen rintansa läpi. Pan katsoo minua hetken järkyttyneenä ja lysähtää maahan. Hänen suustaan alkaa pulputa verta ja hän kurottaa kohti minua, kuin apua hakien. Jätän Panin kuitenkin oman onnensa nojaan ja kiirehdin Aurooran luokse. Riisun paitani päältäni ja repäisen sen kahtia. Sindon toisen puolen tiukasti hänen reitensä ympärille ja toisen kiinnitän hänen käteensä. "Koeta kestää. Vien sinut sairaalaan." Sanon ja katson Aurooraa jonka poskilla valuvat kivun kyyneleet. Nostan Aurooran syliini ja katson taakseni vilkaistakseni vielä viimeisen kerran Pania. Pan on kadonnut kuitenkin, kuin savuna ilmaan. Jäljellä hänestä on vai musta verilammikko. Auroora seuraa katsettani ja huomaa saman kauhistutavan näyn. "Pan, Pan on kadonnut." Auroora sanoo heikosti. "Hyss. Meillä ei ole nyt aikaa Panille, sinut pitää saada hoitoon." Sanon ja materialisoidun paikalta pois Auroora sylissäni. Kolme päivää myöhemmin kävelen pitkin sairaalan käytävää kohti Aurooran huonetta. Tämä sairaala ei eroa paljon ihmisten sairaalasta, jos ei lasketa siivekkäitä hoitajia ja potilaita. Koputan Aurooran huoneen ovenkarmiin ja astun sisään. "Hei, miten voit?" Kysyn ja istun sängyn laidalle. "Ihan hyvin." Aurora sanoo hymyillen. "Lääkäri sanoi, että jos olisin ihminen olisin kuollut." Auroora sanoo irvistäen. "No onneksemme olet elossa vai mitä?" Sanon ja painan huuleni hänen poskelleen. Auroora ei vastaa mitään ja kohottaudun katsomaan häntä silmiin. "Auroora?" Sanon kysyvästi. "Joskus toivon, että minä voisin oikeasti päätyä Taivaaseen tai Helvettiin. Sami me emme kuitenkaan voida, jos me kuollaan me kadotaan kokonaan. Mitään ei jää jäljelle, ei mitään." Auroora sanoo ahdistuneena ja tarraa kiinni käteeni. "Sitten varmistamme ettei koskaan käy niin. Eletään ikuisesti ja yhdessä." Sanon ja Aurooran huulet kohoavat viimeisen sanan myötä hymyyn. "Ikuisesti yhdessä?" Auroora kysyy ja hymyilee entistä

enemmän. "Jos se on vain mahdollista." Sanon ja virnistän takaisin. Äkkiä Auroora vakavoituu ja katson häntä kysyvästi. "Pan tulee vielä perääsi. En usko, että hän on kuollut." Auroora sanoo. "En minäkään. Olemme kuitenkin valmiina, kun se aika koittaa. Vai mitä?" Sanon ja Auroora nyökäyttää päätään hetken epäröityään. Tälläkertaa painan huuleni hänen huuliaan vasten ja kuiskaan vasten hänen huuliaan "Ikuisesti yhdessä." Loppu